

ปัจจัยสู่ความสำเร็จของการบริหารธุรกิจท่องเที่ยว

ที่มา : <https://images.pexels.com/>

ธุรกิจท่องเที่ยวเป็นธุรกิจหนึ่งที่มีการแข่งขันค่อนข้างสูงเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้มาเยือนท้องถิ่นของตน ในยุคที่ข่าวสารไร้พรมแดน การโฆษณาประชาสัมพันธ์เป็นสิ่งจำเป็น การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพื่อเป็นข้อมูลในการจัดรูปแบบการท่องเที่ยวให้สนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว และนำมาใช้ในการคำนวณต้นทุน-กำไรในการจัดธุรกิจท่องเที่ยวได้อีกด้วย

นักจัดบริการท่องเที่ยวที่ดี คือบุคคลที่ไม่อยู่นิ่ง มีความคิดในการสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดการขายการท่องเที่ยวให้มากที่สุด และต้องเป็นผู้มองสังคมนอกข้าง รู้จักสังเกต เพราะในธุรกิจทุกชนิดย่อมมีการแข่งขัน เพื่อให้ธุรกิจของตนนั้นเป็นที่รู้จักและเป็นที่น่าสนใจของลูกค้า ดังนั้น การบริหารจัดการบริการท่องเที่ยวจะต้องสังเกตการเคลื่อนไหวของตลาด พิจารณาคู่แข่งในตลาด และหาวิธีการที่จะโฆษณาและประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวหรือลูกค้ารู้จัก และสนใจในบริษัทของตน เพื่อให้ธุรกิจประสบความสำเร็จต่อไป

สิ่งที่ผู้ดำเนินการจัดการท่องเที่ยวจะต้องคำนึงถึงในการแข่งขันในตลาด

ในการดำเนินการจัดการท่องเที่ยวผู้ประกอบการจะต้องคำนึงถึงความสามารถและเงื่อนไขต่างๆของการแข่งขันทางด้านตลาดดังนี้

1. การส่งเสริมการขาย หมายถึง การทำให้เกิดการขายให้มากที่สุด อาจทำโดยมีบริการพิเศษ เช่น ที่พัก อาหาร ของแถม เป็นต้น เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจ จูงใจนักท่องเที่ยว และมีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้ทราบโดยทั่วกัน

2. การบริการ หมายถึง การสร้างความประทับใจให้แก่นักท่องเที่ยว และให้เขากล่าวถึงและชักชวนให้นักท่องเที่ยวอื่น ๆ มาใช้บริการ หรือตัวเขาเองกลับมาใช้บริการอีก
3. การพิจารณาราคา หมายถึง ธุรกิจการท่องเที่ยวเป็นธุรกิจด้านการบริการ ซึ่งต้องมีการแข่งขันกัน นักท่องเที่ยวสามารถเปรียบเทียบราคาได้จากการบริการและคุณภาพที่เหมาะสม การกำหนดราคาจึงต้องคำนึงถึงคุณภาพด้านการบริการและคู่แข่งด้วย

การจัดการขายบริการธุรกิจการท่องเที่ยวกระทำได้หลายวิธี อีกทั้งเป็นเรื่องที่ทั้งท้องถิ่น รัฐบาล หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและเอกชนต้องร่วมมือกัน เพื่อเผยแพร่ให้นักท่องเที่ยวได้ข้อมูลการท่องเที่ยวที่ถูกต้อง การโฆษณาประชาสัมพันธ์จึงเป็นสิ่งสำคัญในการที่จะสร้างเผยแพร่ข่าวสารที่ถูก ต้องให้เข้าใจตรงกัน

การโฆษณา หมายถึง การเผยแพร่สินค้าหรือบริการ เพื่อมุ่งส่วนยึดครองทางการตลาด คือ ลูกค้านสนใจและซื้อบริการ

การประชาสัมพันธ์ หมายถึง การเผยแพร่ข่าวสารให้ประชาชนรับรู้โดยมิได้มุ่งหวังจะจำหน่ายสินค้าหรือ บริการ แต่มุ่งจะยึดครองจิตใจ ความนิยมชมชอบจากประชาชนการโฆษณาประชาสัมพันธ์เป็นเครื่องมือให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจเลือกเดินทางไปพักผ่อนศึกษาหาความรู้ได้ทันตามความพอใจและตามสภาพฐานะที่จะอำนวยของแต่ละบุคคล

ที่มา : <https://www.sanook.com/travel/1401653/>

เครื่องมือที่จะช่วยกระจายหรือเผยแพร่ข้อมูลต่าง ๆ

1. ศูนย์ประชาสัมพันธ์ของท้องถิ่นหน่วยงานของรัฐบาลและเอกชน
2. หนังสือพิมพ์ , หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น
3. นิตยสาร เช่น อสท. , เทียวรอบโลก , คู่มือท่องเที่ยวของบริษัทน้ำมัน
4. วิทยุ ในรูปของการสปอนเซอร์รายการ

5. โทรทัศน์ ในรายการโฆษณาภาคปกติ หรือจัดในรูปแบบ SPOT T.V. ใช้เวลา 15 – 30 นาที หรือการจัดรายการในรูปแบบของการนำเที่ยว
6. ป้ายโฆษณากลางแจ้ง
7. แผ่นปลิวโฆษณา , แผ่นพับ
8. อินเทอร์เน็ต การซื้อขายทัวร์ผ่านเว็บไซต์ ซึ่งปัจจุบันพบว่า มีเจ้าของเว็บไซต์แนะนำการท่องเที่ยวภายในประเทศ ซึ่งลูกค้าในธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เช่น โรงแรม ที่พักประเภทต่าง ๆ ร้านค้า สถานบันเทิง และแหล่งท่องเที่ยวหลายแห่ง ให้ความสนใจลงโฆษณาเกี่ยวกับธุรกิจของตนผ่านเว็บไซต์ดังกล่าวเป็นจำนวนมากและจากหน้าโฆษณาที่ปรากฏนั้น ทำให้มีความก้าวหน้าเพิ่มเติม คือ สามารถติดต่อลูกค้า รับจองห้องพักและขายแพ็คเกจทัวร์ให้ผู้ซื้อได้โดยตรง มีการชำระเงินผ่านบัตรเครดิตของผู้ใช้ อินเทอร์เน็ตไปเข้าบัญชีเจ้าของกิจการได้ ซึ่งบริษัทผู้เป็นเจ้าของเว็บไซต์จะได้รับผลประโยชน์เป็นค่าขายหน้า เมื่อมีการซื้อขายกันขึ้นและในบางกรณีผู้ใช้อินเทอร์เน็ต สามารถใช้บริการจองห้องพัก หรือแพ็คเกจทัวร์ผ่านทางบริษัทเจ้าของเว็บไซต์ก็ได้ เพราะบริษัทสามารถซื้อห้องพักและแพ็คเกจทัวร์มาไว้กับบริษัทเอง แล้วนำไปขายต่อผ่านเว็บไซต์ดังกล่าวได้

โครงสร้างทางการท่องเที่ยว ที่ถือเป็นการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่น

1. โครงสร้างพื้นฐาน ที่เป็นการก่อสร้างหลัก ๆ เช่น ถนน สะพาน สนามบิน สถานีรถโดยสารหรือสถานีรถไฟ ระบบการสื่อสารคมนาคม เครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว ในการเดินทางไปสู่จุดหมายอย่างสะดวกและปลอดภัย สิ่งเหล่านี้เป็นหน้าที่ของรัฐบาลในการจัดสรรงบประมาณจากภาษีที่ประชาชนเป็นผู้เสีย
2. โครงสร้างระดับสูง ประกอบด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกสบายต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว เช่น สถานที่พักผ่อน ภัตตาคาร และร้านอาหาร บริการต่าง ๆ แหล่งจำหน่ายซื้อสินค้า ศูนย์การค้า สถานบันเทิง โดยปกติเอกชนเป็นผู้สร้าง เป็นผู้จัดหาในรูปแบบของธุรกิจ ซึ่งบางแห่งอาจมีหน่วยงานของรัฐเข้าไปดูแลหรือสนับสนุน

World Economic Forum (WEF) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการเดินทางและการท่องเที่ยวของประเทศต่าง ๆ พิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ ใน 4 เสาหลัก โดยมีองค์ประกอบดังนี้

1. สภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย
 - สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ (Business Environment)
 - ความมั่นคงปลอดภัย (Safety and Security)
 - สุขภาพและอนามัย (Health and Hygiene)

- ทรัพยากรมนุษย์และตลาดแรงงาน (Human Resources and Labour Market)
 - ความพร้อมทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT Readiness)
2. นโยบายและเงื่อนไขที่สำคัญ
- การให้ความสำคัญกับการเดินทางและท่องเที่ยว (Prioritization of Travel and Tourism)
 - การเปิดรับนานาชาติ (International Openness)
 - การแข่งขันด้านราคา (Price Competitiveness)
 - ความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม (Environmental Sustainability)
3. โครงสร้างพื้นฐาน
- โครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งทางอากาศ (Air Transport Infrastructure)
 - โครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งทางบกและทางน้ำ (Ground and Port Infrastructure)
 - โครงสร้างพื้นฐานบริการด้านการท่องเที่ยว (Tourist Service Infrastructure)
4. ธรรมชาติและทรัพยากรทางวัฒนธรรม
- ทรัพยากรธรรมชาติ (Natural Resources)
 - ทรัพยากรทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ (Cultural Resources and Business Travel)

รูปแบบของการจัดธุรกิจท่องเที่ยว

สำหรับพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ.2535 นั้นได้แบ่งธุรกิจนำเที่ยวออกเป็น 3 ประเภทดังนี้

1. ธุรกิจนำเที่ยวเฉพาะพื้นที่ คือ การประกอบธุรกิจนำเที่ยวไปยังสถานที่หนึ่งสถานที่ใด ในจังหวัดหนึ่งจังหวัดใด และจังหวัดที่มีเขตพื้นที่ติดต่อกับจังหวัดนั้น
2. ธุรกิจนำเที่ยวในประเทศ คือ การประกอบธุรกิจนำเที่ยวไปยังสถานที่หนึ่งสถานที่ใด ภายในราชอาณาจักรไทย
3. ธุรกิจนำเที่ยวต่างประเทศ คือ การประกอบธุรกิจนำเที่ยวไปยังสถานที่หนึ่งสถานที่ใด ในต่างประเทศ หรือนำเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ ไปยังสถานที่หนึ่งสถานที่ใดภายในประเทศ อนึ่งผู้ประกอบการที่จดทะเบียนเป็นธุรกิจนำเที่ยวต่างประเทศ จะประกอบธุรกิจนำเที่ยวในประเทศด้วยก็ได้ นอกจากประเภทของบริษัทนำเที่ยวในกฎกระทรวงปี พ.ศ.2536 แล้ว เรายังสามารถแบ่ง ประเภทของธุรกิจบริษัทนำเที่ยวที่พบอยู่มากในลักษณะต่างๆ ดังนี้

ทรัพยากรการท่องเที่ยว

ทรัพยากรการท่องเที่ยวเป็นองค์ประกอบสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพราะเป็นสิ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวไปสู่จุดหมายปลายทาง ทรัพยากรการท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่จับต้องไม่ได้โดยแบ่งออกเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวส่วนที่เป็นธรรมชาติ และทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น การอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการที่จะทำให้ธุรกิจท่องเที่ยวมีความยั่งยืน

ที่มา : <https://www.bloggang.com/mainblog.php?id=patang-ka&month=29-07-2012&group=25&gblog=2>

1. ทรัพยากรการท่องเที่ยวในส่วนที่เป็นธรรมชาติ ได้แก่

- อุทยานแห่งชาติ เป็นพื้นที่ที่ได้รับการประกาศให้เป็นแหล่งสงวนแห่งชาติและคุ้มครองสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติ
- วนอุทยาน เป็นพื้นที่นันทนาการที่มีขนาดเล็กแล้วมีความโดดเด่นน้อยกว่าอุทยานแห่งชาติ
- เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ตามพระราชบัญญัติ คือ พื้นที่ที่ถูกกำหนดให้สงวนและรักษาไว้ให้ปลอดภัยจากกิจกรรมต่างๆของมนุษย์ที่อาจรบกวนพิมพ์ที่อยู่อาศัยและการดำรงชีวิตของสัตว์ป่า
- เขตห้ามล่าสัตว์ป่า เป็นพื้นที่ที่รัฐบาลประกาศขึ้นเพื่อคุ้มครองสัตว์ป่าบางชนิดที่กำหนด แต่ไม่หวงห้ามการใช้ชีวิตที่พื้นกิจกรรมอื่นๆ
- สวนพฤกษศาสตร์ เป็นสถานที่ที่มีการจัดรวบรวมพันธุ์ไม้ชนิดต่างๆ ที่มีคุณค่ามาปลูกไว้เป็นลำดับตามหมวดหมู่และตระกูล

- สวนรุกขชาติ เป็นพื้นที่ธรรมชาติ แต่มีขนาดเล็กกว่าสวนพฤกษศาสตร์ ซึ่งสร้างขึ้นเพื่อรวบรวมพันธุ์ไม้ ต่างๆ โดยเฉพาะไม้ยืนต้นที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจและไม้ดอกที่มีอยู่ในท้องถิ่น

ที่มา : <https://www.edtguide.com/article/440361/5>

2. ทรัพยากรท่องเที่ยวส่วนที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้แก่ ทรัพยากรการท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์ ทรัพยากรการท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรมและสังคม และทรัพยากรการท่องเที่ยวด้านบันเทิงและเพเลียดเพลิน

ทรัพยากรการท่องเที่ยวมีการเสื่อมสลายได้ตามกาลเวลา สภาพดินฟ้าอากาศ การทำลายของมนุษย์ และการขาดการดูแลเอาใจใส่ จึงต้องการการอนุรักษ์ ส่งเสริม และพัฒนา ตลอดจนการดูแลรักษาจากหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะส่งผลให้การท่องเที่ยวเจริญก้าวหน้าต่อไป

แหล่งข้อมูล :

สิ่งที่ผู้ดำเนินการจัดการท่องเที่ยวจะต้องคำนึงถึงในการแข่งขันในตลาด , เครื่องมือที่จะช่วยกระจายหรือ

เผยแพร่ข้อมูลต่าง ๆ [สืบค้นออนไลน์] เข้าถึงจาก :

<https://chaisupar3.wordpress.com/%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B9%80%E0%B8%9B%E0%B9%87%E0%B8%99%E0%B8%A1%E0%B8%B2%E0%B9%81%E0%B8%A5%E0%B8%B0%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%AA%E0%B8%B3%E0%B8%84%E0%B8%B1%E0%B8%8D/%E0%B8%A5%E0%B8%B1%E0%B8%81%E0%B8%A9%E0%B8%93%E0%B8%B0%E0%B8%82%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%AD%E0%B8%B8%E0%B8%95%E0%B8%AA%E0%B8%B2%E0%B8%AB%E0%B8%81%E0%B8%A3%E0%B8%A3%E0%B8%A1%E0%B9%81%E0%B8%A5%E0%B8%B0/%E0%B8%A7%E0%B8%B4%E0%B8%98%E0%B8%B5%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%88%E0%B8%B1%E0%B8%94%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%98%E0%B8%B8%E0%B8%A3%E0%B8%81%E0%B8%B4%E0%B8%88%E0%B8%97%E0%B9%88%E0%B8%AD/>

โครงสร้างทางการท่องเที่ยว, รูปแบบของการจัดธุรกิจท่องเที่ยว [สืบค้นออนไลน์]

เข้าถึงจาก : <https://sites.google.com/site/kaewtasuththisri/hnwy-thi-3>

ทรัพยากรการท่องเที่ยว [สืบค้นออนไลน์]

เข้าถึงจาก : <https://sites.google.com/site/xutsahkrmthxngtheyiw1/1-thraphykr-kar-thxng-theiyw/1-3-prapheth-khxng-thraphykr-kar-thxng-theiyw>